

ERODJA RANGA

ROJAS NOVADA INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

Piektdiena, 2011. gada 22. jūnijs

Nr. 11 (1063)

Rojas novada Sociālajam dienestam – 10

Lāsma Ķirse, Sociālā dienesta vadītāja

Šogad jūnijā Rojas novada Sociālais dienests atzīmē desmito gadadienu kopš sociālā dienesta izveidošanas. 2001. gada 12. jūnijā pašvaldības dome pieņēma lēmumu par Sociālā dienesta izveidošanu Rojā.

Sociālais darbs ir samērā jauna joma mūsu valstī kopumā. Sociālais darbs mūsdienā izpratnē Latvijā sāka attīstīties 1991. gadā pēc Latvijas neatkarības atgūšanas. Pirms Sociālā dienesta izveidošanas daļēji šīs funkcijas veica pašvaldības ciemos esošie feldšeru-vecmāšu punkti, kur iedzīvotāji varēja saņemt ne tikai medicīnisko palīdzību, bet arī psihosociālu atbalstu un palīdzību dažādu sociālu jautājumu risināšanā. Vēl nēnams devums sociālajā jomā bija arī Dr. Mudītes Džeriņas vadītajai Rojas slimnīcā, kur iedzīvotāji gan ārstējās, gan saņēma medicīnisko un sociālo rehabilitāciju. Tiesa, tolaik vēl nebija ierasts lietot terminus *sociālā palīdzība, sociālie pakalpojumi, sociālais darbs*, daudzi īsti nesaprata, ko tas nozīmē. Atbilstoši tā laika iespējām, pašvaldība iedzīvotājiem izmaksāja naudas pabalstus, tika sniegta palīdzība, iekārtojot pansionātos vecos un nespējīgos cilvēkus, iedzīvotājiem tika dalīta arī humānā palīdzība. Liela nozīme veco cilvēku un invalīdu vajadzību apzināšanā un savstarpēja atbalsta sniegšanā bija arī Rojas pensionāru apvienībai, ko vadīja Astrīda Aboliņa un Invalīdu biedrībai (vadīja Vilma Grunte). Pēc pašvaldības medicīnas iestāžu – Rojas slimnīcas un feldšeru-vecmāšu punktu slēgšanas tika veidots Sociālais dienests, jo likums „Par pašvaldībām” paredzēja šādu funkciju veikšanu. Tajā laikā valstī kopumā sociālais darbs vēl bija savas attīstības pašā sākumposmā. Nezināmā bija vairāk. Esam izgājuši gan cauri valsts sociālā darba dažādiem attīstības posmiem un procesiem, gan vienlaikus izdzīvojuši sava dienesta veidošanās un attīstības procesus. Desmit gadi – ne daudz, ne arī maz, ir uz ko atskatīties, pārdomāt, pārvērtēt, kā arī uzstādīt jaunus mērķus un uzdevumus.

Sākumā Sociālajā dienestā strādāja tikai viens sociālais darbinieks (dienesta vadītāja Lāsma Ķirse). Kā brīvprātīgie sāka darboties Astrīda Aboliņa un Inta Celma, palīdzot organizēt sociālo palīdzību iedzīvotājiem. Savu laiku neželēja un darbu sociālajā jomā ieguldīja arī deputāte Anita Kurmiņa, īpašu uzmanību veltot palīdzībai ģimenēm ar bērniem. Lielu atbalstu sociālā dienesta izveidē sniedza izpilddirektors Juris Kokins. Sākotnēji galvenais uzdevums bija apzināt pašvaldības iedzīvotāju vajadzības, lai saprastu virzienus, kādos strādāt, un arī sakārtot dokumentāciju, saistošos noteikumus, iekšējos normatīvos aktus. Tai laikā likumdošana sociālajā jomā valstī vēl tikai sāka veidoties, bija daudz nepilnību. Sociālie darbinieki nemitīgām likumdošanas izmaiņām bijuši pakļauti visus šos gadus. Reizēm tā izrādījies sarežģīta māksla, ievērot visus likumus un vienlaikus darboties iedzīvotāju labā. Joprojām ir gana daudz lietu, kas sociālajā likumdošanā būtu uzlabojamas. Sociālā darba sākumposmā iedzīvotāju izpratne par sociālo darbu bija saistīta galvenokārt ar materiālo palīdzību. Diemžēl arī nupat piedzīvotajā ekonomiskajā krīzē bijām spiesti lielā mērā kļūt par sociālās palīdzības sniedzējiem, mazāk laika veltot pakalpojumiem. Starp sociālo palīdzību un sociālo darbu nav liekama vienlīdzības zīme. Sociālā palīdzība – naudas un citi materiālie pabalsti – ir palīdzība krīzē, cīņa ar sekām, bet tā neatrisina problēmas cēloni. Lai notiktu kvalitatīvs, efektīvs sociālais darbs, nepieciešami izglītoti, zinoši, dzīves gudri, radoši, elastīgi darbinieki, kuri ir gatavi paši nemitīgi mācīties un kuriem ir liela vēlme palīdzēt līdzcilvēkiem. Arī sociālajam dienestam šie desmit gadi bijis aktīvs augšanas un pilnveidošanās laiks.

Pirmais pakalpojums, ko ieviesa Sociālais dienests, bija aprūpe mājās. Saprātām, ka šīs puses ļaudis arī vecumā un nespējā nevēlas pamest savas dzimtas mājas, kur daudz pūļu pielikts, lai uzceltu mājas, ie-

koptu dārzus liesajā jūrmalas smiltī. Lai arī apstākļi nereti ir vairāk kā pieticīgi, maz ir veco cilvēku, kuri izvēlas dzīvot pansionātā. Šai ziņā nekā nav mainījies – joprojām aprūpe mājās ir pieprasītākais pakalpojums. Pirmā aprūpētāja bija medmāsiņa Silvija Briede, viņai pievienojās Ilona Ozola, kura jau mācījās par profesionālu aprūpētāju, un mazliet vēlāk – Iveta Briede. Pie klientiem gājām ar kājām, braucām ar riteņiem, pāris reizes nedēļā tika atļauts izmantot pašvaldības *busiņu*, lai nokļūtu pie klientiem, kuri dzīvoja attālākajos ciemos. Lai arī reizēm nācās brist pa kupaņām, mirkt lietū, vai karsēties saulē, aprūpētājas savu darbu veica ar entuziasmu. Milzīgs pašvaldības atbalsts bija 2005. gadā iegādātā automašīna aprūpes mājās darba veikšanai. Vēlāk veco lauzu aprūpē mājās sāka strādāt arī Baiba Trūbiņa un Inga Grosbaha. Vairākas darbinieces savu sociālā darbinieka darbu sākušas tieši kā aprūpētājas, iepazīstot šī darba dažādās šķautnes un paralēli darbam studējot sociālā darbinieka specialitātē. Sociālajā dienestā, vienlaicīgi rūpējoties par pieaugušo izglītību pagastā, sāka strādāt arī Silvija Kalmane. 2008.–2010. gads paliks atmiņā ar kopīgo darbu Rojas novadā – darbojoties gan Rojā, gan Mērsragā, kā arī ar milzīgo darba apjomu, kas lielā mērā bija saistīts ar ekonomisko krīzi valstī. Izveidojās laba sadarbība ar Mērsraga kolēģiem: Guntu Fibigu un Inesi Rožkalni. Šai laikā sociālajā dienestā sāka strādāt sociālā aprūpētāja Māriete Dēringa un sociālā darbiniece Lienīte Voronova. Pavisam nesen kā sociālā aprūpētāja sākusi strādāt arī Ilze Barilo. Ar pašvaldības domes lēmumu sociālā dienesta struktūrā tika iekļauti arī abi novada bērnu un jauniešu iniciatīvu centri: Rojupes BJIC, kur aizrautīgi darbojas Inga Lēmane un Māra Folkmane, kā arī Melnsils bērnu un jauniešu iniciatīvu centrs, par kura aktivitātēm rūpējās Ludmila Ozola. Šo desmit gadu laikā no viena darbinieka, kā tas bija dienesta izveidošanas sākumā, esam izauguši līdz četrpadsmit darbinieku kolektīvam, tehniskos darbiniekus ieskaitot. Šogad sociālā dienesta struktūrā veiktas izmaiņas – izveidota Atbalsta nodaļa ģimenēm ar bērniem, Sociālās palīdzības nodaļa, turpinām aprūpes mājās darba pilnveidošanu, sociālos pakalpojumus sniedz sociālie darbinieki, kuri specializējās darbā ar ģimenēm ar bērniem, darbā ar veciem cilvēkiem un invalīdiem, bezdarbniekiem, jauniešiem, atkarības nonākušām personām. Katrs no darbiniekiem specializējās savā jomā. Saviem klientiem piedāvājam arī psihologa, mākslas terapeita pakalpojumus, smilšu terapiju. Laba sadarbība izveidojusies ar psiholoģi Jolantu Leinarti. Šogad veiksmīgi tika uzsākts Atbalsta grupu projekts. Katru nedēļu mājīgajā otrā stāva zālītē pulcējas vairākas sociālo darbinieku vadītās atbalsta grupas: daudz bērnu ģimeņu vecāki, vecāki, kurās aug bērni invalīdi, bezdarbnieku grupa un grupiņa bērniem. Rojupes bērnu un jauniešu centrā pulcējas vecāki grupā, lai kopīgi dalītos pieredzē un veicinātu ģimeņu tradīciju atjaunošanu, gadsimtu svētku svinēšanu ģimenēs. Gan caur praktiskiem uzdevumiem, gan jauniegūtām zināšanām, gan interesantām sarunām grupas dalībnieki, labāk iepazīna sevi un citus, apzinājas tās vērtības, kas katram ir, un saprata, ko vēlas turpmāk, ieguva savstarpēju atbalstu grupā un daudz emocionāli bagātinošu emociju. Tā kā esam saņēmuši daudz pozitīvu atsauksmju, strādāsim pie atbalsta grupu organizēšanas un vadīšanas arī turpmāk.

Sociālie darbinieki piedāvā saviem klien-

Sociālā dienesta darbinieces Baiba Trūbiņa (no kreisās), dienesta vadītāja Lāsma Ķirse, Inga Grosbaha, Ilona Ozola. Pārējās darbinieces sastapt neizdevās, jo tās, kā vienmēr, bija ceļā pie saviem aprūpējamiem.

Daces Klaberis foto

tiem sastādīt un realizēt individuālu sociālās rehabilitācijas plānu, iekļaujot tajā visus nepieciešamos un pieejamos resursus. Vienīgi nepieciešama klientu vēlme sadarboties, lai plāns tiktu realizēts. Laba sadarbība un komandas darbs ir izveidojies ar pārējām pašvaldības institūcijām, kas ir veiksmīga sociālā darba pamatā. Nebaidīšos teikt, ka sociālā dienesta darbinieki no sociālās palīdzības sniedzējiem aizvien vairāk kļūst par sociālā darba veicējiem.

Viss atrodas nemitīgā kustībā, arī sociālā dienesta darbinieki, par spīti ekonomiskām grūtībām, arī par spīti tai skepei un pesimismam, kas nereti jūtams cilvēkos, runājot par mūsu valsts attīstību kopumā, plāno jaunus pakalpojumus, meklē veidus, kā palīdzēt mūsu iedzīvotājiem, un joprojām tic, ka mūsu galvenā vērtība ir cilvēks, tic, ka viss izdosies.

Tuvākie uzdevumi, kas veicami, saistīti ar esošo pakalpojumu pilnveidošanu un jaunu pakalpojumu attīstīšanu – plānojam izveidot grupu māju veciem cilvēkiem un invalīdiem Kaltēnē, pilnveidot un attīstīt kopienas sociālo darbu – iesaistot iedzīvotājus savstarpējā atbalsta, pašpalīdzības sniegšanā, brīvprātīgo darba attīstīšanā, veicinot iedzīvotāju iniciatīvu. Aizvien vairāk cilvēku apzinās, ka īsti labi varam justies tad, ja ap mums ir pēc iespējas vairāk laimīgāku cilvēku, nepietiek ar to, ka labi ir pašam, pašai ģimenei. Un katram ir iespēja kaut ko darīt. Piemēram, uzdevināt pāris stundas nedēļā no sava laika, mācot kādai jaunai māmiņai bez pieredzes, kā aprūpēt mazuli vai arī – apciemot kādu vecu, vientuļu cilvēku, lai vienkārši parunātos. Labu atbalstu var sniegt un gūt, sanākot kopā cilvēkiem ar līdzīgām rūpēm pašpalīdzības grupās. Esam plānojuši izveidot dažādas sociālās rehabilitācijas programmas saviem klientiem, kā arī strādāt pie vienotas sociālās palīdzības, sociālās rehabilitācijas, sociālās aprūpes sistēmas izveidošanas mūsu novadā. Sociālā dienesta darbinieki ir „pārbaudītas vērtības”, kadru mainība praktiski nav bijusi, cilvēki, kas šo darbu nopietni uzsākuši, to arī turpina, sevi nemitīgi attīstot, pilnveidojot savas zināšanas un prasmes gan kolektīvi, gan individuāli.

Saviem kolēģiem saku vislielāko paldies un novēlu izturību, pacietību, optimismu, sirdsskaidrību un patiesu cilvēkmīlestību arī turpmāk! Un, rūpējoties par citiem, atstāt mazliet laika arī sev un savām ģimenēm! Pateicos visiem mūsu klientiem – gan par veiksmīgajiem, kopīgi atrisinātajiem gadījumiem, kas devuši patiesu gandarījumu, par sadarbošanos ar sociālā dienesta darbiniekiem, un paldies arī par sarežģītajām situācijām, kas grūti risinājušās, – no tām visi kopā esam daudz mācījušies! Paldies visiem, kuri bijuši un ir kopā ar Sociālā dienesta darbiniekiem, kopīgi augot un veidojot drošu un visiem atbalstošu novadu, jo Rojas novads – tās ir mūsu mājas!■

Līgojati, līgojati,
Nav vairs tālu Jāņu diena –
Šī dienīņa, rītdienīņa,
Parīt pati Jāņu diena.

[T. dz.]

Priecīgus svētkus!

Aktuālāko un jaunāko informāciju lasiet mājas lapā www.roja.lv

Paziņojums

Saskaņā ar Ministru kabineta 2011. gada 14. jūnija noteikumiem Nr. 449 „Grozījums 2009. gada 8. decembra noteikumos Nr. 1415 „Kārtība, kādā tiek administrēti un uzraudzīti tirgus intervences pasākumi augkopības un lopkopības produktu tirgū, īstenojot Eiropas Komisijas programmu vistrūcīgākajām personām”, tiek paplašināts personu loks, kuras ir tiesīgas saņemt pārtikas produktu komplektu 2011. gadā.

Līdz šim pārtikas produktu komplektus atbilstoši programmai bija tiesības saņemt ģimenēm vai atsevišķi dzīvojošām personām, kuras ir atzītas par trūcīgām, uzrādot pašvaldības sociālā dienesta izsniegtu izziņu par trūcīgas ģimenes (personas) statusa piešķiršanu.

Sākot no 2011. gada 18. jūnija pārtikas produktu komplektus 2011. gadā ir tiesīgas saņemt:

1) ģimenes vai atsevišķi dzīvojošas personas, kas atzītas par maznodrošinātām saskaņā ar pašvaldību saistošajiem noteikumiem par ģimenes vai atsevišķi dzīvojošas personas atzīšanu par maznodrošinātu (līdz **Ls 120.00** uz vienu personu), uzrādot attiecīgās pašvaldības sociālā dienesta izziņu par maznodrošinātās ģimenes (personas) statusa piešķiršanu;

2) ģimenes vai atsevišķi dzīvojošas personas, kuru ienākumi uz katru ģimenes locekli pēdējo triju mēnešu laikā pēc nodokļu samaksas nepārsniedz **150 latu** mēnesī, uzrādot normatīvajos aktos par veselības aprūpes organizēšanu un finansēšanu paredzēto attiecīgās pašvaldības izsniegtu izziņu;

3) ģimenes vai atsevišķi dzīvojošas personas, kas atzītas par tiesīgām saņemt Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā noteikto vienreizējo pašvaldības pabalstu **ārkārtas situācijā**, ja minēto faktu apliecina attiecīgās pašvaldības sociālais dienests.■

Cienījamie vecāki!

Informējam visus, kuri vēl nav izlietojuši zviedru draugu dāvinātās dāvanu kartes mācību līdzekļu iegādei saviem bērniem.

Tā kā SIA „Talsu tipogrāfija” Rojas filiāle tiek likvidēta, jūs mācību līdzekļus par šīm dāvanu kartēm varat izņemt SIA „Talsu tipogrāfija” veikalos: Valdemārpilī, Lielajā ielā 6 vai Talsos, Rīgas ielā 8, lielveikalā „Maxima”. Atvainojamies par neērtībām!

Nepieciešamības gadījumā – sīkāka informācija Sociālajā dienestā vai pa tālruni **63269551**.

Dina Veinberga

*Latvijas ozoli sadodas rokās,
jānzāļu reibumā mežnoras kaist.
Zeltītu jostu sienai vasarai pāri
laika ritējums mūžīgais.*

*Sasaucas vālodzes, sasaucas griezes,
savijas, atvijas ceļi un zūd.
Zemīte mūsu, dod svētību katram
mierā un vasaras viducī būt.*

*Gavilē putni, tiem sirdsdziesma vaļā,
rasa tik zaiga un modies nav vējš.
Noņēmis cepuri tūruma malā
labības ganiņš pūš stabulē.*

Rojas ostas dinamikai tendence pieaugt

Dace Klābere

Par jaunumiem Rojas ostā stāsta ostas pārvaldnieks Jānis Megnis.

Daces Klāberes foto

Rojas osta pamatā ir zvejas osta un strādā, lai nodrošinātu iespēju šeit bāzēties zvejas kuģiem, labus apstākļus zivju apstrādei, kuģu remontam un zvejniecībai. Pašvaldībai, skatoties no nodokļu plūsmas, ir izdevīgāk, ka ostā vai tās tuvumā darbojas daudz zivju pārstrādes un zvejniecības uzņēmumu, jo tas nozīmē lielu ienākuma nodokļu pieplūdumu, kas ir pašvaldības pamata ienākums. No kravu apgrozījuma ostā pienesums pašvaldībai ir krietni mazāks, jo tur strādā ierobežots cilvēku skaits, un tā daļa, kas no šī ostas maksājuma iet pašvaldības budžetā, ir nesalīdzināmi mazāka par to, ko dod zvejniecība un zivju apstrāde. Viens kārtīgs zvejas kuģis ienes lielāku ienākuma nodokli pašvaldībai nekā visi kravas kuģi kopā. Tanī pat laikā, ja mēs runājam no ostas uzturēšanas viedokļa, projektu attīstībai un ostas infrastruktūras sakārtošanai svarīgi ir tieši kravas kuģi. Salīdzinot ostu maksas, kravas kuģi maksā apmēram 30 reizu lielāku ostas maksu nekā zvejas kuģi. Tas ir nopietns cipars. Ostas pārvaldei ir jānabalās starp šīm kopējām interesēm un tām interesēm, kas ir obligātas, – uz dzīvuma izturēšanu, kas ir pietiekami dārga un tiek veikta reizi trijos gados, navigācijas iekārtas uzturēšanu un vēl virkni jautājumu, kas saistīti ar kopējo ostas uzturēšanu.

No kravu apgrozījuma viedokļa šis gads ir apmēram pusotru reizi labāks nekā pagājušais. Pagājušajā gadā šajā laikā bija pārkrautas apmēram 20000 tonnas, šobrīd jau pāri par 30000. Šai dinamikai būs

tendence pieaugt, jo ļoti ilgstoši nedarbojās ostas kreisā krastā esošās piestātnes. It kā gatavs termināls, bet nihilistisku līgumu dēļ divi uzņēmumi tos ilgstoši neizmantoja. Šobrīd ostas pārvalde ir izdarījusi visu, ko varēja izdarīt šajā komplicētajā nekustamo īpašumu situācijā, un gada otrajā pusē sāks strādāt jauns kravu nosūtītājs, kas faktiski dubultos kravu apgrozījumu no Rojas ostas. Ņemot vērā nelielos izdevumus, kas saistīti ar ostas pārvaldi – pārvaldē strādājam 2,5 cilvēki un padarām visu, kas saistīts ar ostas pārvaldi – ostas kapteinis, kas pilda arī velkoņa stūrmaņa funkcijas, ostas pārvaldnieks – vienlaicīgi arī velkoņa mehāniķis un navigācijas iekārtu apkalpotājs un grāmatvede uz pusslodzi. Mēs jau ar esošo kravu apgrozījumu uzrādām pietiekami pozitīvus rādītājus, lai jau varētu sākt domāt par nākotnes projektiem, kas līdz šim praktiski nebija iespējams tādēļ, ka bija tikai viens kravu nosūtītājs. Mums nebija teritorijas, kur novietot kravas, jo teritorija ir blīvi apbūvēta un pieder īpašniekiem. Daži no tiem ir aktīvi un dod lielu pienesumu vietējai pašvaldībai gan ar darba vietām, gan nodokļiem, bet ir arī graustu miljonāri, kuri par nelielām cenām savulaik nopirkuši ēkas, un šīs ēkas viņiem garantē nomas tiesības. Šo nomas tiesību pārtraukšana ar nolūku panākt ostas efektīvu izmantošanu prasa daudz laika, jo nekustamais īpašums saskaņā ar Satversmi ir aizsargāts.

Līdz šim tikai viens hektārs no teritorijas tika izmantoti kravām, tagad būs klāt vēl vismaz 2,5 hektāri. Maksimālais kravu apgrozījums no 1 hektāra gadā ir aptuveni 50000–60000 tonnas, ko „Laskana” jau bija sasniegusi. Šobrīd ir dibināts pamats uzskatīt, ka Rojas osta varēs lepoties ne tikai ar saviem zvejniekiem, bet arī kravu apgrozījumiem sāksies zināms kāpums. Domāju, ka ātri pārsniegsim visus iepriekš sasniegtos Rojas ostas rezultātus. Vienīgi 1997. gadā, pašā kravu biznesa attīstības sākumā, Rojas osta sasniedza 120000 tonnas, pēc tam tā vairs nekad nav pārsniegusi 80000 robežu. Vairākus gadus, tai skaitā 2007. gadā, šis skaitlis svārstījies no 60 000 – 70000 tonnām gadā. Šobrīd domāju, ka sasniegsim kādas 120000–150000 tonnas. Domāju, ka līdz ar to finansējums būs pietiekams, lai varētu investēt jaunus projektus, tai skaitā arī jahtu infrastruktūrā.

Runājot par jahtu infra-

struktūru, tā tiešu pienesumu ostas pārvaldei nedod. Pēc vietējo burātāju vēlmes, ostas pārvalde pirms vairākiem gadiem nodeva jahtu infrastruktūru biedrībai „Rojas jahtklubs”. Kā viņiem ir veicies, to mēs paši redzam. Ostas pārvalde nav pilnībā apmierināta ar viņu darbību un gada beigās, beidzoties līgumam, šo jautājumu pārskatīsim. Vērtējot no tūrisma viedokļa, Rojas ostas tuvumā ir labi attīstīta privātā infrastruktūra – ostas malā ir divas viesnīcas – „Mare” un „Roja”, kas ir perfekti, bet tas, ka nav tiešās saiknes starp jahtām, viesnīcām un sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumiem, ir mīnuss Rojai, jo tikai ar jahtu piestātņu un to apkalpošanu bizness ir ar minusa zīmi. Jahtām, tāpat kā zvejas kuģiem, ir vajadzīgi šie dzījumi, navigācijas aprīkojums, un par to kādam ir jāmaksā. Līdz šim ostas pārvalde to dara uz kravu biznesa rēķina, tai pat laikā, ja nav šīs tiešās saites ar tūrisma uzņēmumiem – viesnīcu un kafējnicu īpašniekiem, tad šie jahtu īpašnieki šeit nekādas līdzekļus neatstāj. Viņš atbrauc, apskatās, neviens viņu nekur neuzaicina, viņš nopērk kādu maizīti un aizbrauc. Tā kā tiešā pienesuma no jahtām nav un tā nevar būt visā Latvijā, jo, piemēram, Skandināvijā reģistrētas apmēram 200 000 jahtas, kas var kļūt par jūru, Latvijā – ap 300. Jahtas nekad nebūs kā bizness, tās var būt kā sastāvdaļa viesnīcu un kafējnicu īpašniekiem. Šobrīd Rojā ļoti aktīvi darbojas Tūrisma biedrība, un jau šoruden mēs varēsim pieteikties uz nelieliem jauniem projektiem, kur var iesaistīties jahtu pieturas sakārtošanā. Acīmredzot, ostas pārvalde uzņemsies vadošo lomu šo projektu vadībā, jo mums būs pietiekams kravu apgrozījums, lai varētu piedalīties projektu līdzfinansēšanā. Es tomēr cerīgi skatos uz abiem viesnīcu īpašniekiem. Izveidojot kopīgo saiti, varētu gūt labus rezultātus. Vajag tikai sakārtot piestātnes, un tas labi iekļautos Rojas centrā. Tā ir mana vīzija. No ostas pārvaldes viedokļa, lai realizētu šādu infrastruktūras projektu, kāda daļa ir jānovirza kopējai infrastruktūrai un kaut kāda daļa, kaut vai līdzfinansējuma līmenī vai priekšfinansēšanas līmenī, pašvaldības projektiem, un vienīgais reālais finansējuma avots ir kravu apgrozījums, un, ja šis kravas būs, būs finanses un lielākas iespējas investēt. ■

Jūnijā Rojas novada bibliotēkā “ganīsies gotiņas”

Irēna Sviņiņa

Rojas novada bibliotēkā atkal jauna vaļaspriekā izstāde – Maritas Kleinbergas «Gotiņas». Viss sācies ar savstarpēju apdāvināšanu.

Pirms gadiem divpadsmit vīrs jokodamies uzdāvinājis Maritai gotiņu, kas mauj. Arī Marita nopirkusi gotiņu un uzdāvinājusi vīram. Savstarpējo apdāvināšanu ar gotiņām pamanījuši radi un draugi, un Maritai kļuva skaidrs, ka uz vārda un dzimšanas dienām viņa turpmāk dāvanā saņems gotiņas. Vairākas gotiņu izstādes izliktas, strādājot bērnudārzā. Pēc tām gotiņas sākuši dāvināt arī bērni, viņu vecāki un darba kolēģes. Gotiņas atceļojušas arī no Lietuvas, Igaunijas, Vācijas, Itālijas, Norvēģijas, Zviedrijas, Anglijas, Austrijas, Dānijas. Maritai pašai tās vairs nav jāpērk.

Interesants ir fakts, ka dzīvai gotiņai Marita pat nav klāt piegājusi, jo baidās. Viņai negaršo arī piens un krējums, toties ļoti garšo konfektes „Gotiņa”. Kolekcija tiešām ļoti bagātīga – rotallietas, krājkases, piekariņi, šķīvji, krūzes, garšvielu trauciņi, cimdi, zeķes, priekšauti, spilveni, slotas, somiņas, atklātnes un pat kaklasaite. Kopumā Maritas saimniecībā varētu būt ap 300 «gotiņām». Nāciet un apskatiet! ■

Dzīvesziņas

Laikā no 24. maija līdz 20. jūnijam reģistrētas mirušas personas:

Elza Zelma Velta Legzdiņa (21.12.1927.–26.05.2011.)
Ritma Kiškorne (06.11.1956.–28.05.2011.)

Tas papardes zieda dēļ

Kad Jāņu uguns kuri
pār pakalniem liesmo,
isākā nakts projām steidz,
nakts vidū papardes zied.

Tāpēc es milu pļavu,
tāpēc es milu ziedus,
tāpēc es milu dziesmas,
tāpēc man vajag cilvēkos būt,
tas Līgo nakts –
papardes zieda dēļ...

(Velta Kārklīņa)

Ja par papardēm runa,
mans aizsākums radies tur,
līgojot un dziesmas dziedot
Līgo nakts papardes ziedos.

Izlaidumu laiks izskanējis

Santa Veide, direktores vietiece
audzināšanas darbā

Kā allaž, Rojas vidusskolā mācību gads noslēdzas ar diviem ļoti skaistiem un mīļiem pasākumiem – 9. un 12. klašu izlaidumiem.

11. jūnijā apliecību par pamatizglītības iegūšanu saņēma 42 deviņo klašu skolēni. Audzinātāja Māriete Maurmane par savu 9.a klasi saka: „Šie spurainie brīvdomātāji, 22 savas taisnības un patiesības meklētāji, kas atbildīgos un nozīmīgos dzīves brīžos prata lieliski saliedēties un noturēties, šodien ir sekmīgi nokārtojuši visus eksāmenus! Ilgi tā nav bijis, bet nav bijis arī tā – šie spurainie brīvdomātāji pa istam pārbaudīja skolotāju meistarību cieto riekstu risināšanā, proti, viņu audzināšanā.”

Audzinātāja Juta Volanska par savu 9.b klasi saka: „Mani nepieradināmie cīruļbērni! Talantīgie, varošie, pašapzinīgie, atbildīgie, skaistie, centīgie – personības! Tik ļoti dažādie! Jūs visus gadus bijāt klase, kurā pārliecinoši dominēja zēni – ar lielu atbildību, spējam, centību pret mācību darbu.” Ar izcilām un teicamām sekmēm pamatskolu pabeidz Matīss Feldbergs, Arvis Podiņš, Ēvalds Leja, Toms

Krauze, Agnese Žuravska, Emīls Rudbahs un Adrians Matisons.

18. jūnijā kopā ar vecākiem, skolotājiem, viesiem savu 12. klašu izlaidumu svinēja 49 absolventi. Talantīgi, gudri, atraktīvi, aktīvi jaunieši savus svētkus varēja izbaudīt pilnībā, jo bija to pelnījuši. Trīs absolventi saņēma Latvijas Republikas Ministru prezidenta Valda Dombrovska pateicību. Par daudzkārtēju Rojas vidusskolas vārda popularizēšanu, piedaloties gandrīz visās priekšmetu olimpiādēs ar teicamiem rezultātiem, par izcilu mācību darbu un aktivitāti ārpusstundu darbā pateicību saņēma Marija Mitenberga. Par teicamu mācību darbu un dalību mācību priekšmetu olimpiādēs pateicību saņēma arī Sintija Grīvane. Par gūtajiem panākumiem skolēnu zinātniskajā konferencē zemes zinātnē un ekonomiskajā ģeogrāfijā pateicību saņēma Anete Veide. Rojas vidusskolas pateicību par teicamiem rezultātiem latviešu valodas un literatūras olimpiādē valstī saņēma absolvente Eliza Runce, bet par izcilu un teicamu mācību darbu pateicību saņēma absolvents Toms Vandzbergs.

Mums liels prieks, ka visi kopā esam izaudzinājuši talantīgus cilvēkus, kas spēj ne tikai ļoti

labi mācīties, bet arī aktīvi darbojas Skolēnu pašpārvaldē, vadīt piedalīties daudz un dažādās ārpusstundu aktivitātēs. Paldies par to izlaidumā teicām Janai Kalmanei, Mikam Frīdenvaldam, Alisei Drunkai, Agnijai Arakai, Sandrai Veckāganei, Vitai Olektei un Artūram Zūbergam.

→ Brīvdomātāji – devītie.

Absolventu audzinātājas Rudite Bārdiņa, Inga Puntule, Vita Freimane un viss skolotāju kolektīvs absolventiem novēl: „Lai jums veicas! Esiet vērtīgi, modri un gudri! Nekad nevienam neļaujiet nozagt sev dāvētos putna spārnus! Lidojiet augstu un tālu!” ■

→ Lai veicas, divpadsmitie!

Ēgila Mūrnieka un Āra Krauzes foto

Ja kaut ko gribi darīt, tas jādara kārtīgi

Dace Klābere

Pavasari, zviedru delegācijai viesojoties Rojas novadā, pie jauna aprikojuma tika arī mūsu novada ugunsdzēsēji. Par šīs ieceres īstenošanas stāsta darba aizsardzības speciālists Andris Jansons.

Iepazīstoties ar esošo ugunsdzēsēju aprikojumu, gāju pie domes priekšsēdētājas ar lūgumu palīdzēt atrisināt situāciju. Zināju, ka pie mums brauks delegācija no Zviedrijas, tādēļ izteicu lūgumu, kas tika atbalstīts. Viss notika ātri, un jaunais aprikojums jau tiek likts lietā. Lai arī lietots, viss aprikojums ir normālā kārtībā. Tā saucamie *kaujas tērpi* ir ļoti specifiski – tie gan pasargā ugunsdzēsējus no siltuma starojuma, gan ziemā no aukstuma. Tērpi nav no parasta materiāla. Viens tāds tērps, pats lētākais poļu ražojums, pie mums maksā vismaz 200 latus. Tie tērpi, kuros strādā valsts ugunsdzēsēji, ir vēl dārgāki. Ir atsūtītas arī dažādas ķiveres. Jauna, licencēta ķivere maksā ap 130 latiem. Tās varbūt arī nav labākās kvalitātes, bet līdz šim mums tādu nebija vispār. Bez ķiveres nemaz darbā nedrīkst iesaistīties, tāpat kā bez cimdiem un kaujas tērpa. Nākotnē vajadzētu labākas kvalitātes ķiveres. Divas ķiveres ar stikliem salasīju no saviem krājumiem. Arī attiecīgus zābakus vajadzētu. Zviedru sūtījumā bija arī vairāki pāri cimdu, jakas, bikses. Katram vīram bija jāizvēlas savs tērps. Tā tas iegājies jau no seniem laikiem – kaujas tērps un uzskabe (josta un cirvis) ir individuāli. Nedrīkst būt tā, ka, atbraucot no ugunsgrēka, kaujas tērpu iesviež stūrī. Kas to mazgās? Tie neizžūst, nav sakārtoti, bet uz nākamo ugunsgrēku katrs grib paņemt to labāko. Vīri jau arī nav vienādi. Jostām ir trīs izmēri. Nevar neliela auguma vīram uzlikt jostu, kas viņam iet divas reizes riņķi. Tās ir lietas, kurām jābūt kārtībā. Kaujas tērps ir individuāla lieta, kas katram jākopj pašam. Parasti pēc ugunsgrēka tērpi ir netīri, piesūduši. Kurš tādu gribēs? Bija atsūtīti arī trīs pāri zābaku. Tie ir ļoti specifiski – ar metāla purnu un metāla plāksnīti zolēs. Arī gumija ir specifiska, tāda, kas notur lielu karstumu. Nevar skriet čībās uguni dzēst, jo, uzkāpjot uz naglas, momentā būs trauma. Tāpēc arī līdz šim bija tā, kā apgalvo valsts ugunsdzēsēji, – pašvaldības ugunsdzēsējus varēja izmantot tikai ūdens atvešanai un viss, tālāk iesaistīt ugunsdzēsējus bez aprikojuma nedrīkst, jo kādam par to ir jāatbild. Piemēram, ja strādā uz trepes, jābūt jostai, karabīnei, kur aizķēties. Ir noteikta kārtība. Tas ir kā automašīnā – cits saka, ka josta viņam traucē, kāds ir nosities tieši tādēļ, ka nebija piesprādzējies, bet vairumā gadījumu josta cilvēku izglābj. Arī šeit ir tas pats. Nevar stāvēt uz trepēm un ar vienu roku dzēst. Tas nav nopietni. Šļūtenes stobrs jātur ar abām rokām. Jostām un karabīnēm jāiziet pārbaudes. Mans uzstādījums ir – ja kaut ko gribi darīt, tas jādara kārtīgi. Ja notiks nelaime, kurš atbildēs?

Patiesībā ugunsdzēsējiem būtu ļoti daudz jāmacās – darba aizsardzība, ugunsgrēka dzēšana, tak-

tika, ugunsdzēsēju aprikojums un darbs ar to, ugunsdzēsēju tehnika, ugunsdrošības uzraudzība, civilā aizsardzība. Daļēji jau paši esam to apguvuši, bet ne visā pilnībā. Bet tās ir lietas, kas jāzina, citādi gadās visādi. Māja deg un nodeg līdz pamatiem, jo ne vienmēr vīri pārzina ugunsdzēsēšanas taktiku visā pilnībā. Ne velti ir izrēķināts, uz cik kvadrātmetriem, ar kādu stobru, cik pa fronti var dzēst, cik ūdeni vajadzētu padot utt. Ja dzēšanas vadītājs to visu ir mācījies, tad viņš sapratis, cik stobriem jābūt attiecīgajos kvadrātmetros, lai uguns neaizietu un māja nenodegtu. Var būt vairāk, ar rezervi, bet ne mazāk. Ļoti daudz ir ugunsgrēku, kur satiekas tikai pašvaldību ugunsdzēsēji, kas dzēš tā, kā prot. Un paldies viņiem par to, ka viņi vispār to dara. Tas arī ir daudz. Kādreiz, BUB laikos (Brīvprātīgā ugunsdzēsēju biedrība), viss bija savādāk. Komandas gatavojās sacensībām, trenējās. Nu jau gadiem sacensības nenotiek ne profesionāļiem, ne brīvprātīgajiem. Tolaik veidoja komandas no katra pagasta. Komandu bija daudz, jo katram pagastam tā bija guda lieta. Stiprākie un veiklākie pagasta vīri ar to nodarbojās brīvā laikā un viņiem patika vienam otram pierādīt, ka nav ar pliku roku ņemami. Tā ir pagātne. Protams, šī nav pašvaldības funkcija. Pašvaldības funkcija tā ir tikai tāpēc, ka mēs paši izvēlamies to darīt, jo valsts mums nevar nodrošināt palīdzību noteiktā laikā. Lauku rajonos ugunsdzēsējiem jāatbrauc 15 minūtēs, bet no Talsiem reāli tie var atbraukt pusstundas laikā, tātad 15 minūtes ir brīvā degšana no paziņošanas brīža. Kur nu vēl pamanīšanas brīdis – laiku summējot, sanāk, ka, esot tālu no vietas, kur bāzējas profesionāļi, brīvajam degšanas un atbrūkšanas laikam summējoties, māja jau nodegusi. Tāpēc arī jāņem vērā pašvaldības šo komandu noturēt, jo valsts nedod pilnīgi neko. Tā ir pašvaldības darīšana, cik tā varēs atļauties iedalīt naudu ugunsdzēsēju vajadzībām. Pagaidām vēl gan ugunsdzēsēju mašīnas, gan aprikojums ir diezgan bēdīgs. Zviedri bija pārsteigti gan par mūsu mašīnām, gan ugunsdzēsējamajam pletnēm. Viņi brīnījās un fotografēja. Uzskatu tomēr, ka Latvijā cilvēki ir aktīvāki un atjautīgāki nekā Zviedrijā. Zviedriem vienmēr ir bijusi ļoti laba tehnika, ar to viņi ir pārkāpi, bet mūsu cilvēki ir apveltīti ar izdomu. Par tām pašām pletnēm runājot, – ar tām kūlas dzēšanas efekts ir ļoti labs. Tas ir atstrādāts visā Latvijā. Par kūlas dedzināšanu zviedri bija neizpratnē – kā tas ir, ka cilvēki aiziet un aizdedzina zāli? Tišuprāt? Vai tā ir kāda mānija? Tagad gan ir pieņemti stingrāki likumi un dedzināšanas gadījumu šogad bija mazāk. Tāpat kā par braukšanu dzērumā, arī par kūlas dedzināšanu cilvēks var nonākt aiz restēm. Es gan nezinu nevienu kūlas dedzinātāju, kurš būtu nosēdējis šīs 15 diennaktis, bet – varbūt pienāks brīdis? Zaudējumi, ko rada kūlas dedzināšana, ir ļoti lieli. Ugunsdzēsības automašīna patērē apmēram 56 litrus degvielas uz 100 kilometriem. Iedomājieties, cik degvielas tiek patērēts aizbraucot, nemaz nerunājot par dzēšanu! Arī sūkņa darbināšana daudz patērē. Sūknis nedarbojas ar maziem ap-

Darba aizsardzības speciālists Andris Jansons savu darbu dara ar vieslielāko rūpību un precizitāti. Daces Klāberes foto

griezieniem, tie ir diezgan lieli, un degvielas patēriņš visu laiku turpinās. Kādam par to ir jāmaksā. Tāpēc vieglprātīga dedzināšana ir jāaizmirst. Labāk to naudu ieguldīt kaut kur citur, nevis izliet zemē. Šodien katrs brauciens nozīmē naudas izliešanu zemē. Bet cilvēki ir sākuši vairāk par to domāt, un situācija tiešām uzlabojas. Kādreiz kūlas dedzināšanas periodos bija 25–30 izsaukumi dienā. Un tā neimtīgi. Viss sākas no mazas dzirkstelītes, tāpat kā pirms daudziem gadiem Slīterē. Toreiz viss varēja būt arī savādāk, ja būtu bijusi vienotība starp valsts dienestiem un ugunsdzēsēju dienestiem savā starpā. Meža ugunsgrēkus komandē mežnieki, bet par pārējiem ugunsgrēkiem atbild valsts ugunsdzēsēji. Ja pašvaldības ugunsdzēsēji ierodas uz ugunsgrēku, viņi automātiski pakļaujas valsts ugunsdzēsējiem, tiklīdz tie parādās. Tā ir sistēma, un nedrīkst katrs darīt, kā grib. Ir vienota dzēšanas-glābšanas kārtība visā valstī, to paredz MK noteikumi. Tas, kurš ir augstāks pēc pakāpes, automātiski pārņem dzēšanas vadību un atbild par sekām.

Gribu atgādināt vēl kādu lietu – ja jums ir uzstādīta signalizācija vai novietots ugunsdzēsējamais aparāts, tie ir jākopj un jāveic tehniskā apskate. Tās ir lietas, kas jāsakārto. Signalizācijas iekārtas sakrājas putekļi un tad mainās kontakts – te tas ir, te nav. Efekts būs tikai tad, ja uzstādītās iekārtas kopsiet, nevis liksiet tikai tādēļ, lai atrādītu ugunsdzēsējiem. Ugunsdrošības inspektoram jau privāti neko nevajag, viņš ir atnācis, lai palīdzētu. Cilvēki to dažkārt nesaprot. Ateros, Mērsraga kultūras namā arī izcēlās ugunsgrēks no neizslēgtas tējkannas, kas pati neizslēdzās. Vienmēr der padomāt par lietām, ko atstājam pie patērētāja. Nesaku, ka jāizrauj visi datori, jo tiem jau ir savas aizsardzības, bet Ķīnā ražotās iekārtas garantiju nedod. Neatstāsim ieslēgtus putekļsūcējus vai tējkannas uz vairākām dienām! Var kaut pārķēns iespert, izraisot īssavienojumu. Daudzo ugunsgrēku iemesls ir, pirmkārt, neuzmanīga rīcība ar uguni, otrkārt, bojātas elektroiekārtas. Dažkārt pat no sīkiem pārkāpumiem var izcelties liela nelaime. Un vēlreiz atgādinu – ugunsgrēka gadījumā zvaniet 112. Tur jums atbildēs profesionāļi, kuri ātri un precīzi novērtēs radušos situāciju. ■

Maroka

Evita Maure

(Turpinājums no iepriekšējā numura)

Kad tas bija nokārtots, kāpām auto un devāmies tuksneša virzienā. Taču nekur tālu netikām, jo automašīnas riepa bija izlaidusi gaisu, vīrelis mūs aizveda uz servisu, kurā atvadījāmies no lielākas naudas summas, jo dabūjām iegādāties jaunu riepu, lai izvairītos no tālākā izbrauciena sabojāšanas. Kā teica servisa cilvēki, automašīnas riepas esot ļoti sliktā stāvoklī. Salabojuši riepas, varējām doties uz tuksnesi. Pa ceļam vīrelis stāstīja, cik labi būs tuksnesī, ka vakarā ēdīsim tadziņu un

dzersim tēju, būs iespēja hašišu uzpipēt un vērot saulrietu. Kamēr automašīnā bija iestājies klusums, sākām pamazām saprast, uz kuriem šis atgādījums mūs velk. Sākām kā puzzle likt kopā vakardienas un šā rīta notikumus un mums salikās ne visai iepriecinoša, bet pavisam skaidra aina. Mēs sapratām, ja tālāk nerikosimies gudri, tad iebrauksim vēl lielākā bedrē. Un tā arī bija, kā bijām izsecinājuši. Aizbraucot uz tuksnesi un izkāpjot no automašīnas, mūs pārķēra jau nākamais tuksneša vērtējums, cik varējām saprast – vīreļa boss. Abi kaut ko arābu valodā sarunājās, nosmējās un tad teica mums – „Nu, braucam?” Viņi noteikti bija gaidījuši, ka mēs

nespējam vien sagaidīt kāpienu kameļa mugurā un braukšanu tuksnesī pretī laimei. Protams, ka liels bija viņu pārsteigums, kad mēs teicām, ka nekur mēs nebrauksim. Sākās garīgās cīņas. Vīrelis centās spiest uz to, ka vakardien taču mēs solījām, ka brauksim un ka nedrīkst pārdomāt – šāda viņa pieeja mūs sasmidzināja. Diskusijas bija ilgas, un vīrelis pamazām sāka atzities. Izrādījās, ka viņš ir tūristu vervētājs, kurš ar viltīgiem paņēmieniem ievēl savā tīklā un spēlē spēlītes. Vīrelis arī atzinās, ka tuksnesī viņam nav ne dāru, ne kameļu karavānas. Tomēr viņš lūdza mūs pārdomāt un doties tuksnesī, jo no šī darījuma esot atkarīga viņa mēneša alga. ■

2010. gada 10. decembrī uzsāktais projekts Nr. 10-08-ZL12-Z401101-000002 „Rojas stadionā un Mērsraga vidusskolā esošo hokeju laukumu bortu rekonstrukcija” veiksmīgi noslēdzies. Šī gada 13. jūnijā Rojas novada Dome un SIA „Pretpils” parakstīja objekta pieņemšanas ekspluatācijā aktu. Svinīgajā atklāšanā Rojā piedalījās pārstāvji no Lauku atbalsta dienesta, SIA „Pretpils”, Rojas novada Domes, kā arī Rojas kultūras centra darbinieki un studijas „Elfas” dejotājas. Pirmos vārtus izmēģināja brāļi Pēteris un Reinis Jirgeni. Projekta kopējais finansējums ir LVL 12 301,07, tai skaitā Eiropas Zivsaimniecības Fonda finansējums ir LVL 7 624,63.

Teritorijas plānotāja Ligita Šnore

Atklāšanas lenti svinīgi pārgriez Rojas novada domes priekšsēdētāja Eva Kārklīņa un Lauku Atbalsta dienesta vadītāja Juzefa Kļava. Daces Klāberes foto

Dāmas, kungi un sponsori tiek laipni lūgti volejbola laukumā

Dace Klābere

Rojā sports allaž bijis cienā, un šovasar Rojas novada sporta draugiem ir pat divi ieguvumi – ar Eiropas Savienības finansiālo atbalstu labiekārtotais hokeja laukums un pēc Rojas volejbolistu sekcijas dalībnieka Gata Simanoviča ierosmes un aktīvas līdzdalības tapušais pludmales volejbola laukums blakus stadionam. Iepriekš tur bija nelīdzens, gumijots laukums, tālāk asfalta segums, stabi ar ķēdēm, kas traucēja pārvietoties. Ieceri par jaunu un kvalitatīvu volejbola laukumu Gatis uzticējās domubiedriem, pavisam drīz kopā ar palīgiem tapis projekts, izstrādāta tāme, saņemta atļauja no Rojas novada domes un atlicis tikai darboties.

912 kvadrātmtru lielais laukums tapis četrās dienās, un tā izmaksas ir nedaudz pāri 700 latiem, ko veido transporta izmaksas, skrūves un dēļi. Darbs – bezmaksas, jo visi, pašu Gati ieskaitot, strādājuši vaiga sviedros entuziasma vadītā. Gatis zina stāstīt, ka parasti šādi volejbola laukumi izmaksā ļoti dārgi – ap Ls 20 kvadrātmetrā plus vēl pamatnes sagatavošana, darbspēks utt. „Par samērā mazām izmaksām esam tikuši pie ļoti laba rezultāta,” priecājas Gatis, piebilstot, ka vislabāk par to var pārliecināties vakaros, kad labā laikā ir lieli strīdi par to, kurš tiks uz laukuma – tik liels ir gribētāju skaits. Gatis gan uzsver, ka otrdienu un ceturtdienu vakaros no 19.00 laukums paredzēts volejbolistiem. Izņemot volejbola tīkla balstus un uzliekot micītes, visā garumā, 38 metros, var spēlēt arī pludmales futbolu, dažādas spēles un atrakcijas. Gatis Simanovičs saka lielu paldies visiem, kuri palīdzēja īstenoties iecerai – domes izpilddirektoram Jurim Apsem, Aivaram Mateikam, SIA „Licis'93” un personīgi Eināram Ūdrim, Romānam Žoludam, Ivetai un Girtam Zanderiem, Uģim Prauliņam, Guntrai Stockai, Gunāram Lejam, Rolandam Segliņam, Aivaram Šulcam un Arminam, kuri palīdzēja gan finansiāli, gan lāpstu cilājot, gan metinot un rokot.

Par to, ka volejbols Rojā sit augstu vilni, liecina arī šoziem izveidotā vīriešu volejbola komanda, kurā spēlēja Ģirts Zanders, Gatis Simanovičs, Uldis un Māris Paegles, Valdis Lesiņš, Aivars Siliņš, Māris Dinsbergs un Ojārs Suvorovs. Bijušā Talsu rajona spēlētāji savā apakšgrupā izcīnīja otro vietu! „Grūti ir visus savākt kopā, jo katrs kaut kur strādā,” saka Gatis un izsaka cerību rudenī atkal visu *blicī* savākt kopā. Arī sievietēm ir sava komanda. Dāmas, kungi un sponsori – laipni lūgti volejbola laukumā!

SIF projekta īstenošana „Kvalitātes un personāla vadības sistēmas izveidošana un ieviešana Rojas novada Domē”

2009. gadā tika noslēgts līgums Nr. 1DP/1.5.1.3.1/08/APIA/SIA/009/02 starp Sabiedrības integrācijas fondu un Rojas novada Domi par EIROPAS SOCIĀLĀ FONDA projekta „Kvalitātes un personāla vadības sistēmas izveidošana un ieviešana Rojas novada Domē” īstenošanu. 2011. gada jūnijā mēnesi noslēdzās projekta realizācija.

Projekta ietvaros Rojas novada pašvaldībā ieviesa ISO 9001:2008 starptautiskajiem standartiem atbilstošu kvalitātes pārvaldības sistēmu, kā rezultātā šā gada 6. jūnijā tika izsniegts sertifikāts, kurš apliecina, ka Rojas novada Domes vadības sistēma ir auditēta un atzīta kā atbilstoša ISO 9001:2008 standarta prasībām.

Teritorijas plānotāja Ligita Šnore

Pasākumu kalendārs

23.06.

LĪGO VAKARS ROJĀ

pl.19.00 Jāņabērni tiek aicināti uz pasākumu Rojas stadionā, kur debesis zilākas un zāle zaļāka:
- sveiksīm sakoptāko sētu saimniekus
- koncertu sniegs atraktīvās Māsas Legzdīņas.

pl.22.00 Rojas pludmalē
- skulptūras "Zilais cerību sivēns atklāšana", ja vēlies, lai piepildās arī Tavas cerības, Tev tur jābūt!
- Jāņu ugunsкура iedeģšana
- balsu iemēģināšana ligošanai

no pl.23.00 līdz saullēktam - alusdārzā - atpūtas centrā „Otra puse”

LĪGO BALLE

ar lustīgākās mūzikas labāko pārzinātāju
DJ Laimoni
Ieeja - brīva, ar vainadziņiem.
Līgām un Jāņiem tiks uzsaukts kauss alus.

Jaunais skolēnu autobuss

Ligita Šnore, teritorijas plānotāja

Rojas novada Dome 2010. gada 23. augustā noslēdza vienošanos ar Valsts reģionālās attīstības aģentūru par skolēnu autobusa iegādi, pamatojoties uz 2010. gada 30. jūlija Ministru kabineta rīkojumu Nr. 446 „Par finanšu līdzekļu piešķiršanu novadu pašvaldībām Sociālās drošības tīkla pasākumu īstenošanas ietvaros 2010. gadā skolēnu pārvadājumu nodrošināšanai”. Saskaņā ar SIA „MOTORS LATVIA” noslēgto līgumu šā gada 14. jūnija pēcpusdienā Rojas centrā ieripoja jaunais skolēnu autobuss. Liels gandarījums par guvumu un liels palīdzības Domes priekšsēdētāji Evai Kārklīnai par stingro nostāju un izcīnītajām investīcijām mērķa sasniegšanā. ■

Par jauno autobusu priecīgi arī Rojas novada domes darbinieki. Daces Klāberes foto

Sludinājumi

Mainīts novada Domes kases darba laiks

Sakarā ar kasieres – nekustamā īpašuma nodokļa (NĪN) administratores atvaļinājumu no šā gada 20. jūnija līdz 5. jūlijam mainīts Rojas novada Domes kases darba laiks:

darba dienās no 08.00 līdz 11.00. Pārējā laikā nodokļus var iemaksāt pie tehniskās sekretāres (līdzīgi ņemot nodokļu paziņojumu).

PĀRDOD

□ Pārdod garāžu Rojā, Miera ielā. Zvanīt 28793084.

Veikalā „Dīva”

sakarā ar rekonstrukciju saimniecības precēm, rotaļlietām, traukiem un mazgājamiem līdzekļiem
25% atlaide.

PĒRK

□ Pērk meža īpašumus. Laba, tūlītēja samaksa. Telefons 28368838.

SIA „LASKANA – LOGISTIC”
pērk cirmsas un mežu īpašumā.
Bezmaksas tālrunis: 80000717
Mob. tālrunis: 29650005
Fakss: 63424462

* Izgatavo virtuves iekārtas, iebūvētus skapjus un citas mēbeles. Piegāde. Montāža. Telefons 29644910.

* Frontālā iekrāvēja – ekskavatora pakalpojumi. Telefons 26668865.

Rojas Jūras un zvejniecības muzejs
1. jūlijā organizē foto akciju „Viena diena Rojas novadā”.
Interesentiem 9.00 pulcēties pie muzeja.

Pateicības

Gribu pateikties Rojas policistam **Jānim Ermansonam** par palīdzību un uzmanību. Man bija izdevība iepazīties ar Jāni un parunāt par viņa darbu Rojā. Redzēju, ka Jānis uztver savu darbu nopietni un kā profesionāls policists grib kalpot Rojas publikai ar taisnīgu un godīgu pieeju darbam. Konkrētajā dienā Jānis nedežurēja un varēja atteikties no iekļaušanās, tomēr viņš nolēma palīdzēt nepazīstamam cilvēkam nonākt pie juridiski pareiza lēmuma bez tālākiem sarežģījumiem. Tas atstāja man un manai māsiņai labu iespaidu par kārtību un palīdzību, ko varam sagaidīt Rojā.
Valdis Zebauers, Denvera, Kolorado, ASV

No sirds pateicamies **Ludmilai Ozolai un Melnīsil jaunietiem** par skaisti noorganizēto atpūtas vakaru Melnīsil pensionāriem.

Visu atnākušo vārdā –
Valda Dīriņa, Valija Šēnere

„Balles deju vasaras skola iesācējiem 2011”

Valdemārpils vidusskolā no 18.–24. jūlijam.
Nometnes mērķis: izrauties no ikdienas, kustēties, apgūstot balles deju pamatus, mācīties attīstīties un sarūpēt sev un citiem patīkamas emocijas un sajūtas.

Nometnes dalībnieki: deju pāri (partneri un partneres).

Nometnes maksa: par visu nometni – Ls 85 no cilvēka (pēc 10. jūlija – Ls 95). **Pieteicies tas, kas samaksājis!**

Gulēšana: ir pieejamas gultas vai matraci.
Līdzīgi ņemt: labu garstāvokli, savu gultas veļu, higiēnas piederumus, peldkostīmu, ērtus apavus dejušanai (dāmu kurpēm 5-6 cm papēdis), ērtu apģērbu, apavus vingrošanai un ekskursijai, kā arī citas lietas, kas nepieciešamas jūsu labsajūtai.

Solveiga Maļeckā; 29459423

Kārtīgs saimnieks ratus taisa ziemā, ragavas – vasarā

Dace Klābere

Šo teicienu atcerējos, sarunājoties ar SIA „DzKU” valdes locekli Andri Kreibergu, kurš pastāstīja, ka pašlaik intensīvi tiek tīrīti pašvaldībai piederošo ēku dūmvadi. To veic sertificēts skursteņslauķis. Saskaņā ar MK noteikumiem noteikta parauga aktā tiek aprakstīts katra skursteņa tehniskais stāvoklis – vai tas ir lietošanas kārtībā, vai remontējams. Pēc izstrādātas shēmas skursteņi tiks pārbaudīti visām pašvaldībai piederošām ēkām. Pašlaik apsekota un iztīrīta

apmēram trešā daļa dūmvadu. Meistars pie mājām uzlīmē zīmīti ar norādi, kurā dienā viņš būs, un iedzīvotājiem vajadzētu to ņemt vērā. Ir vēl tādas ēkas, kā, piemēram, Zvejnieku ielā 14, kur dažos no dzīvokļiem vēl atstāti sildelementi – plītis, kāda krāsnīņa, un atsevišķiem dzīvokļiem skursteņa pēda atrodas pagrabā. Tātad, ja pagrabs ir slēgts, skursteņslauķis tam klāt netiek, bet, kā zināms, ar skursteņa iztīrīšanu vien nepietiek. Ir sadalīti akti labajos skursteņos un remontējamos. Remontējamie skursteņi tiks apsekoti, veikti uzmērījumi, iegādāti materiāli un

salaboti vai pārmūrēti, bet, kā apgalvo Andris Kreibergs, pašlaik katastrofāli trūkst cilvēku, kas šo darbu varētu veikt. Piemēram, Rudē kādas mājas skurstenis ir pilnīgi caurspīdīgs, un aktā ir norādīts, ka šo skursteni izmantot aizliegts. Bet ēkā dzīvo cilvēki cienijamos gadus, kas bez plīts nevar iztikt, tādēļ šo lietu jāsakārto pēc iespējas drīzāk.

Pēc Jāņiem tiks apsekots jumts un sānu paneļi Torņū ielā 5. Māja ir nosēdusies, daudzviet parādījušās plaisas, un trešajā stāvā pa paneļa spraugām dzīvokļos ieplūst ūdens. Jāpīķo paneļa gali, jāsakārto šahta, kas novada ūdeņus

no stāvvadiem, kas uzstādīti uz mājas plakanā jumta. Torņa ielas 5 iedzīvotāju sapulcē izteikts lūgums sakārtot arī kāpņu laukumus, tādēļ pašlaik tiek domāts par to, kā šo jautājumu atrisināt pēc iespējas labāk un lētāk. Savukārt dzīvojamajai mājai Strautu ielā 3 tūdaļ būs nomainīti kāpņu telpu logi, durvis. Līgumi jau noslēgti, avanss pārskaitīts. Visi šie darbi tiek veikti par uzkrātajiem māju apsaimniekošanas līdzekļiem. Šeit uzskaitītais ir tikai neliela daļa no SIA „DzKU” paveiktajiem un vēl veicamajiem darbiem, jo uzņēmumam ir darba pilnas rokas kā vasarā, tā ziemā. ■

Policija ziņo

7. jūnijā konstatēts, ka pazudusi ceļa zīme Rojā Selgas un Peldu ielas krustojumā. Zīme tika atrasta jūrā pie lielā akmens.

8. jūnijā konstatēts, ka Rojā Upes ielā 1 aiz šķūnīša jau ilgstoši tiek glabāti atkritumi. Atkritumi savākti, bet lūgums Upes ielas iedzīvotājiem un ciemiņiem tur atkritumus nemest. Slīteres Nacionālā parka inspektori aizrūvējuši kvadraciklu, kura īpašniekam Rojas pašvaldības policija sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu par atrašanos kāpu zonā. Atgādinām, ka mazākais sods par šādu pārkāpumu ir 50 lati. 18.45 saņemts telefonisks pieteikums par to, ka no Rudes „Brūverim” pazudis 11 gadus vecs zēns. Zēns, kurš bija pazudis jau no rīta, tika atrasts Rojā un aizvests vecākiem. Noslēdz, ka bērna mātes draugs bērnu ir fiziski ietekmējis. Par notikušo paziņots bāriņtiesai un sociālajam dienestam.

9. jūnijā konstatēts, ka Rojā no puķu statīva pretī veikalam *Maxima* nozagta kārtējā puķu kastete. Acīmredzot, puķes tiek zagtas

pārdošanai, jo nozagti tieši dārgākie stādi un naktī pirms tirgus dienas.

10. jūnijā iedzīvotāji pamanījuši, ka Rojā Viļņa ielas galā nozagts metāla kontainers, par ko paziņots valsts policijai. 15.05. Miera un Torņa ielas krustojumā stiprā alkohola reibumā esošs vīrietis aizmidzis zālājā. Vīrietis nogādāts dzīvesvietā, nākamajā dienā viņam sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. Konstatēts, ka iepriekšējā dienā kāds uzbraucis laternas stabam pie stadiona Miera ielā 13. Izsaukta ceļu policija, kura noformēja slēpto avāriju.

20. jūnijā saņemts izsaukums uz Viļņu ielu Rojā, kur kāds iebraucējs no Sārcenes izraisījis kaitiņu ar Rojas iedzīvotājiem un lamājis blakus esošā īpašuma saimnieci.

11. jūnijā izsaukums uz atpūtas kompleksu „Dzintarkarsts”, kur skaļa mūzika traucēja iedzīvotāju naktsmieru.

12. jūnijā stundu pēc pusnakts

atkārtots izsaukums par naktsmiera traucēšanu šajā pašā objektā. Kāds pilsonis griezies pašvaldības policijā, jo Plūdoņa ielā 8 divas automašīnas, nepareizi nostājas, traucē satiksmi pārējām. Abi automašīnu īpašnieki saņēma naudas sodu.

13. jūnijā ziņots, ka iepriekšējā vakarā Valgalciemā kādas vietējās iedzīvotājas suns jūrmalā sakodis mazu sunīti, kurš tika vests pavada. Suņa īpašnieci sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

14. jūnijā Rojā Veikalā *Top Zvejnieku* ielā veikala darbinieces videonovērošanā pamanījušas kādu vīrieti zogam pārtiku. Vīrietis aizturēts un nogādāts Talsu iecirknī, uzsākts kriminālprocess.

15. jūnijā Rojas pagasta *Caunu* mājās pagaidām nenoslēdzta īpašnieka suns nokodis 2 pīles. Materiāls nodots valsts policijai.

16. jūnijā Rojas pašvaldības policija brīdinājusi iedzīvotājus, lai līdz 20. jūnijam tiktu nopļauta zāle viņu īpašumu pieguļošajām teritorijām. Patikami, ka pārsvarā

visi uz brīdinājumu reaģējuši un īpašumi sakopti. 19.05. saņemts izsaukums uz Pūrciema jūrmalu, kur starp Pūrciemu un Melnīsilu it kā lielā ātrumā braukājot automašīna *Volkswagen Golf*. Ierodoties minētajā pludmalē, konstatēts, ka automašīna pieder zvejniekiem, kuri brauc apraudzīt savas laivas. Viņiem izsniegta caurlaides un viņi rīkojās atbilstoši Rojas novada saistošajiem noteikumiem. 21.56 izsaukums uz Saules ielu, kur kāds vīrietis nozadzis savai sievai mobilo telefonu. 22.42 atkārtots izsaukums uz minēto adresi. Šoreiz minētajam vīrietim tika izsaukta arī ātrā medicīniskā palīdzība.

18. jūnijā Rojas kultūras centrā bija izlaidums. Nākamās dienas rītā laukums pie kultūras centra bija pilns ar atkritumiem. Lūgums autovadītājiem, kuri atbrauc uz pasākumu, tajā piedalīties, nevis svinēt svētkus pie savām automašīnām un turpat uz ielas arī izmest visus atkritumus. Galu galā – pāris metru tālāk atrodas kontainers. ■